

Mária főhadnagy

2015-03-08

Miközben javában dübörög a Budapesti Operettszínház Mi is itt vagyunk! kampánya, amely a teátrum fiatal tehetségeit igyekszik népszerűsíteni, nyomukban már ott kopogtat a következő, még ifjabb generáció és teret követel magának. A Pesti Broadway Stúdió és az Operett Akadémia növendékei március közepétől hat estén át a Raktárszínpadon mutatkoznak be a nagyközönség előtt és adnak számot tudásukról. Vizsgaelőadásuk az operett irodalom egyik legizgalmasabb, ma is aktuális kérdéseket feszegető darabja, Huszka Jenő és Szilágyi László nagyoperettje a Mária főhadnagy, mely az 1848/49-es szabadságharc idején játszódik. A bemutatóra, melyet Somogyi Szilárd jegyez, a nemzeti ünnepet megelőzően március 12-én kerül sor.

A Mária főhadnagy címszereplője Lebstücsk Mária valós személy volt, aki az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idején Lebstücsk Károly néven több csatában harcolt és főhadnagyi rangot is kapott. A történet 1848-ban, Bécsben kezdődik, ahol a magyar érzelmi Máriát rokonai egy osztrák arisztokratához készülnek férjhez adni. Ő azonban Antónia néniéje segítségével megszökik és a forradalmi Magyarországra menekül, ahol nemzetőr egyenruhát ölt és bekapcsolódik a harcokba. Az igazi kalandok és féltreértések csak ezután kezdődnek, de természetesen az operett klasszikus hagyományainak megfelelően végül mindenki megtalálja a maga párját és boldogan énekel, míg...

Katz Zsófia - Pacskó Dorika - Vásári Mónika - Kunos Andrea

Miért épp a Mária főhadnagra esett a választásod?

A Mária főhadnagy rendkívül alkalmas arra, hogy rajta keresztül az operett játszás szinte minden csínját-bínját, összes fortélyát megtanulják az akadémisták. Kiváló

karakterek vannak benne, remek dalok, mint a Délibábos Hortobágyon és nem utolsósorban rengeteg próza, ami segít abban, hogy a hallgatók nemcsak énekesként, hanem színészként is sokat fejlődjenek. A címszereplő maga fél szubrett, fél primadonna szerep, mellette pedig van még egy szubrett és egy primadonna, persze a fiúknál is hasonló a felállítás, bővelkedik tehát jobbnál jobb feladatokban, amiket remekül ki lehetett osztani csapatban. Nem szokványos próbaidőszak áll mögöttünk, inkább afféle kurzusnak mondanám, ahol az operett színészmesterséget kezdtük el tanulni.

Mi minden tartozik az operett színészmesterségbe?

Rendkívül lényeges a tempó, érezni, tudni kell, mennyit bír el a szöveg, mennyit egy poén. És persze jól kell tudni elhelyezni is a poént. De beletartozik az is, hogy "szeretném magam megmutatni, hogy látva lássanak", vagyis tudni kell úgy fordulni, menni a színpadon, az adott szituációt úgy megjeleníteni, hogy azt a közönség is jól lássa és ezáltal jól követhető legyen számára a történet. A realista színjátszás a színész lelkével, érzelmeivel foglalkozik, az a fontos, hogy a néző elhiggye, a színészen zajló folyamatok őszinték, hitelesek, így aztán nem számít háttal áll-e a közönségnek, hogyan fordul, hogyan áll, nem ez a lényeg. Az operett esetében ez teljességgel lehetetlen. Van egy kis elrajzoltsága ennek a stílusnak, épp ezért megpróbáljuk elsajátítani ezt is, a kifélt beszélésnek nem direkt módját. Emellett természetesen fejleszteni, csiszolni kell a növendékek tánckészletét, énektudását.

Mennyire modern, mennyire aktualizált előadást láthat majd a közönség?

Azt gondolom, sikerül egy a modern és a klasszikus határán lévő operettet csinálnunk. Túl azon, hogy a történet és a darab nagyon-nagyon szórakoztató, rettentően súlyos, komoly gondolatok és kérdések fogalmazódnak meg benne. Mint például, hogy nekünk, magyaroknak vajon mennyire kell a magyarságunkat kiraktatba téve viselnünk vagy elég a lelkünkben megélni? Vagy épp az, hogy tetszik, nem tetszik, 1848-ban kezdődött el az a folyamat, ami végül Trianonig vezetett. Mániam ugyanis, hogy a nemzetállam gondolata és az, hogy a sok-sok nemzetiség mind függetlenedni akart eredményezte azokat a feszültségeket a Kárpát-medencében, aminek következményeként jogosan vagy jogtalanul azzá lett a mi kis Magyarországnak amivé.

Szabó Noémi és a fiúk

Állást foglal az előadás valamilyen formában, vagy csak kérdéseket vet fel?

Rámutat arra, hogy mi magyarok mindig kapkodunk, hogy többnyire előbb cselekszünk, és utána kezdünk el gondolkodni. Ha visszatekintünk elmúlt történelmünkre, akármelyik szabadságharcunkra, a világháborúkra, soha nem sikerült a győztes oldalra állnunk. Talán erről is akar vallani a Mária főhadnagy 2015-ben. De arról is, hogy valahogy azért mindig sikerült felállnunk és életben maradnunk a balsorsú századok viharain és lángjain keresztül, és csináljuk tovább a dolgunkat és próbáljuk megőrizni értékeinket. De mindezen túl számunkra most a legfontosabb az együttjátszás öröme és az, hogy rávegyük a nézőket is arra, játszanak velünk és élvezzük együtt a magyar operettet.

Milyenek a növendékek?

Nagyon tehetséges, jó képességű fiatalok vannak a csapatban. Nagy élmény, amikor valaki úgy tud énekelni, mint közülük jó néhányan. Elképesztő energiákkal táncolnak, szaltóznak vagy épp csapásolnak Lénárt Gábor izgalmas, a kortárs és a néptánc határán mozgó koreográfiájában. Vannak nagy ígéretek, és bízom benne, hogy a hozzánk fűzött reményeket az előadásokon be is váltják. Remélem, a látottak alapján

igazolódik majd, hogy van helyük a magyar operett játszásban. Mellettük feltűntek a produkcióban az Akadémia korábbi hallgatói is, Barkóczy Sándor, Angler Balázs és Szentmártoni Norman, de fontos szerepet kapott a teátrumhoz januárban szerződött Lévai Enikő is, aki másodszerreposztásban játssza Farkasházy Antóniát. Borzasztóan lényegesnek tartottuk azt is, hogy a színház olyan tapasztalt, a műfajban otthonosan mozgó művészeivel is "testközelben" dolgozhassanak a növendékek, mint Vásári Mónika, Bardóczy Attila vagy Pálfalvy Attila. Ők nagyon sokat segítenek a próbák alatt, és rengeteget mesélnek a srácoknak a szakmai fortélyokról.

Katona Klaudia

Az első öltözékes öszpróba után beszélgettünk az előadás három főszereplőjével: a címszereplő játsszó Katona Klaudiával, a Jancsó Bálint hadnagyot megformáló Farkas Tamással és a Zwickli Tóbiást alakító Laki Péterrel. A fiataloknak nem ez volt az első találkozás az operettel, hiszen tavaly Bori Tamás, az Operettszínház játékmesterének irányítása mellett a Marica grófnővel vizsgáztak.

Szeretitek az operettet?

K.K.: Nézőként és színészként is nagyon szeretem. Az operett rendkívül összetett műfaj, mert tudni kell hozzá táncolni, énekelni, prózát mondani. Ez komoly kihívást tartogat számunkra, de reméljük, bizonyítani fogunk. Az operettet jó nézni, jó hallgatni. Mindegyik darab a szerelemlről szól és olyan dolgokról, amit a fiatalok és az idősebbek egyaránt átélnének. Bűbajos karakterek vannak benne, amikkel könnyen lehet azonosulni.

F.T.: Őszintén bevallom, régebben nem szerettem. Cikinek tartottam, de ahogy elkezdtem komolyabban foglalkozni vele, rájöttem, hogy valóban kincs ez, amire büszkének kell lennünk. A Mária főhadnagy is egy igazi gyöngyszem. Nagyon összetett darab, többféle stílust követel meg. Borzasztóan nehéz és izgalmas a próbafolyamat, de most úgy tűnik, látszik a fény az alagút végén.

L.P.: Hál' Istennek azt vesszük észre, hogy reneszánszát éli a műfaj. Hozzám abszolút közel áll az operett, mivel amúgy is klasszikus párti vagyok. Csak ezekben a műfajokban tudom magam elképzelni. Történelmet tanultam az egyetemem, így aztán ez a '48-as szabadságharcról szóló operett különösen tetszik.

Komoly kihívást jelentek ezek a szerepek énekesként, táncosként és színészként egyaránt. Hogy birkózik meg a feladattal?

F.T.: A próbák elején volt is egy kis nézeteltérésünk a rendező úrral, mert ő inkább egy táncos-komikus kishuszárt akart látni, én pedig meg voltam győződve arról, hogy Jancsó Bálint egy hős bonviván. De rájöttem, hogy nincs igazam. Ő egy nagyon vicces, borzasztóan izgalmas és nagyon szerethető figura, aki rendkívül szélsőséges érzelmeket él át - a gyengéd szerelmeitől egészen a határozott katonatisztig, bátor, olykor gyáva, ezerszínű karakter.

L.P.: Zwickli Tóbiásként én vagyok a táncos-komikus, nekem van a legtöbb szövegem. Rengeteg poénom van, amiknek mindig működniük kell, mert különben borul minden. Mondhatni, nekem kell mozgatni az egész darabot. Emellett színpadi partneremmel, Pannival, akit Szabó Noémi játszik, elsősorban a mi dolgunk mosolyt csalni a nézők arcára.

K.K.: Félig szubrettként, félig primadonnaként nagyon ritka és nehéz a szerepem. Ráadásul Mária nagy utat jár be a történet során, hiszen naiv kislányból a darab végére komoly nővé érkezik. Ezt a fejlődési folyamatot igyekszem pontosan és hitelesen eljátszani.

Katona Klaudia - Farkas Tamás

Hogy érzed magad a nadrágszerepben?

K.K.: Komoly kihívást jelent, mert én tipikusan egy nagyon csajos lány vagyok. Eleinte idegen volt, de most már megszerettem. A fiúk sokat segítettek. Megmutatták, hogyan kell férfiasan járni, beszélni, viselkedni. Szerencsére a darab végén ismét nő lehetek.

Zwickli Tóbiás vajon tényleg szereti ezt a Pannit?

L.P.: A végére? Hú, nagyon! Ugye a férfiakban ott van az a bizonyos férfiúi büszkeség. Ha valakit könnyű megszerezni, az nem igazán izgalmas, de ha már nem kellünk annak a valakinek, azonnal érdekes és meghódítandó lesz. Ez abszolút hétköznapi dolog, így működik az életben is. Sok helyzetben magamra ismerek.

Az mennyire életszerű, hogy Jancsó hadnagy nem ismeri fel a szerelmét a fiúruhában?

F.T.: A próbák folyamán sokat küzdöttünk ezzel a kérdéssel. Nagy pofon az élettől, hogy a nagybetűs férfi, a büszke, nagy hős, ilyen könnyen pofára esik. De persze épp azért idegesíti, azért idegenkedik annyira a "fiútól", mert valahogy már akkor érzi, hogy itt valami nem stimmel. Amikor pedig a bálban felismeri a már női ruhába bújt Máriát, boldog és hálás, amiért a lány követte őt csak azért, hogy a szívét meghódítsa.